

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

ΕΝ ΜΑΡΟΚΚΩ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ.

Εἶναι ὁμολογούμενον σήμερον παρὰ πᾶσιν ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ ἔτι εἶξεν ἀείποτε καὶ τρέχει ἐπὶ ἐσχάτων, τοῦτέστιν ἀπὸ ἐκείνου τοῦ χρόνου, ὅτε εἰς ἄλλο ἄκρον, ὅτε μὲν μαίνεται ὑπὲρ κατακτήσεως νέων χωρῶν, ὅτε δὲ πρὸς παραχώρησιν μεμακρυσμένων κατοχῶν, καταφερομένη δῆθεν ὑπὸ γενναιότητος! Εἶδομεν οὕτω πρὸ τινων ἐκ τῶν τὰς Ἰονίου νήσους καὶ αὐτὴν τὴν ἀπόρθητον Κέρκυραν δωρουμένην τῇ Ἑλλάδι, ἀφοῦ ἐξοδεύθησαν, ἰδίως, ἐπὶ τῆς τελευταίας, ἀκαταλόγιστα ποσὰ πρὸς ὀχύρωσιν τῶν φρουρίων αὐτῆς, εἰς τὴν ἐξ ἀντιζήλιας μὴ πως ταῦτα περιέλθωσιν εἰς χεῖρας ἄλλοιων, κατεσκάψαν, ἢ ἄλλως ἀνετινάχθησαν. Δὲν ἦτο δὲ αὕτη πρώτη φορά καθ' ἣν Ἀγγλικὴ κατοχὴ κατὰ τὴν Μεσόγειον παραχωρήθη εἰς ἄλλους. Οἱ Πορτογάλλοι ἄλλοτε διὰ τῆς θείας παραχώρησαν τὴν Ταγγέρην, κειμένην ἀντικρὺ τῆς Γιβραλτῆρης, ἀποσπῶσαν τὴν ἡμίσειαν τοῦ Πορθμοῦ ἐκείνου δίοδον, ἣν ἀφοῦ οἱ Ἄγγλοι κατέσχον ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη, ἐδωρήσαντο αὐτὴν τῷ αὐτοκράτορι τοῦ Μαρόκκου. Ἐκαστος ἡμῶν γινώσκει τὸ ἀποτέλεσμα, τοῦτέστιν ὅτι ἐγένετο ἐστὶα πειρατείας καὶ σωματεμπορίας ἐμβλέποντες ὅμως εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς τότε ἐποχῆς, εὐλόγως ἐννοήσωμεν τοῦτο ὡς δέλεαρ ὅλου ἄλλου ἔχθους. Ἐάν τι σκεφθῶμεν τοὺς τότε φιλανθρώπους Ἄγγλους, κατεδίδραζον οὗτοι τὸ μέτρον δι' οὗ οἱ ἐγγύριοι Μαυριτανοὶ ἐστερήθησαν τῶν ἐκ τῶν ἐκείνων μᾶς πεφωτισμένης κυβερνήσεως!

Οἱ Μαυριτανοὶ οἱ κρατήσαντες τὴν Ἰσπανίαν ἐπὶ 800 περίπου ἔτη, ἔχαιρον εἶδος τι ἰδίου πολιτισμοῦ ἀνωτέρου τοῦ τῶν Ἰσπανῶν, εἰς τινὰ ἰδιαιτέρα· τινὲς δὲ οἰκτεῖρουν αὐτοὺς, καθότι ἐπα-